ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1889

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ 560.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » δολ. 16

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210, ΤΗΛ. 24—94
ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1954

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΕΤΟΣ Κ
ΑΥΞΩΝ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 2678

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1000

ΕΙΡΗΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1954

ΜΕ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΝ

Ὡς ἀσφαλῆ ὑπόσχεσιν ἐλπίδων, ὑπεδέχθημεν πέρυσι τὴν ἀνατολὴν τοῦ **1953**. Καὶ χθές, ποὺ ἔδυσε, τὸ ἀπεχαιρετίσαμεν ὡς σταθερὰν ἀφετηρίαν δικαιώσεως προσδοκιῶν.

Μὲ ταχὺ τὸ βῆμα βαδίζει ἡ Ἑλλὰς τὸν δρόμον τῆς προκοπῆς της. Ἤδη ὑπερεπήδησε τὰ ἐμπόδια. Διῆλθε τὴν ἀνάντη καμπήν. Ἐχρειάσθη κόπους καὶ θυσίας, διὰ τὴν γιγαντιαίαν προσπάθειαν. Προθύμως τὴν κατέβαλε. Καὶ παρέμεινεν ἀκατάβλητος εἰς τὴν πίστιν διὰ τὴν καλλιτέραν αὔριον.

Αὐτῆς τὴν ἐπέλευσιν χαιρετίζομεν σήμερον. Χαιρετίζομεν τὸ νέον ἔτος **1954**, ὡς τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου διὰ τὴν πλουσίαν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τῆς σπορᾶς, τὴν ὁποίαν ἐν ὑπομονῇ καὶ πίστει ἐσπείραμεν.

Ἀνέχοντες πρὸς τὸν Οὐρανὸν τὰς καρδίας οἱ Ἕλληνες, ἂς ἀτενίσωμεν, αἰσιοδοξοῦντες, τὸ **1954**. Καὶ ἂς εἴμεθα βέβαιοι. Ἡ αἰσιοδοξία μας δὲν εἶναι ἁπλῆ ὑπαγόρευσις συνηθείας, τὴν ὁποίαν καθιέρωσεν ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία, ἐμπιστευομένη εἰς τὴν προσδοκίαν τῆς αὔριον ὅ,τι ἡ χθὲς κατέλιπεν ἀνικανοποίητον. Διότι ἡ γόνιμος ἐργασία τοῦ λήξαντος ἔτους ἔχει ἤδη διανοίξη εὐρεῖς τοὺς ὁρίζοντας τῶν τεραστίων διὰ τὴν Ἑλλάδα δυνατοτήτων τοῦ ἀνατέλλοντος χρόνου.

Δὲν κάμνομεν πολιτικήν. Ἁπλῶς ὑπογραμμίζομεν ἀντικειμενικὰς διαπιστώσεις. Καὶ ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητον ἀλήθειαν ἡ ἀναγνώρισις τῆς μεγάλης μεταβολῆς, ἡ ὁποία ἔχει συντελεσθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ αὐτὴ ἡ μεταβολὴ ἔχει ἀποθέση ἔντονον τὴν σφραγῖδα της καὶ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Χώρας καὶ εἰς τὴν νοοτροπίαν τοῦ Λαοῦ, ἀποκαλύπτοντος ἀξιοθαύμαστον ὡριμότητα πολιτικῆς συνειδήσεως.

Δὲν ἐπιτελοῦνται θαύματα. Συντελεῖται μόνον μία συνειδητὴ καὶ συντονισμένη ἐργασία, ἀπηλλαγμένη καὶ αὐτοσχεδιασμῶν καὶ κομματικῶν ὑπολογισμῶν καὶ δοκησισοφικῶν ἐλαφροτήτων. Ὅ,τι ἀποφασίζεται εἶναι θαρραλέα διάγνωσις ἀνάγκης. Ὅ,τι γίνεται εἶναι ὑπαγόρευσις μελέτης. Ὅ,τι πραγματοποιεῖται εἶναι ὑγιοῦς θελήσεως καὶ σώφρονος σκέψεως ἐκδήλωσις.

Προχωροῦμεν. Καὶ ἐνῷ τὰ βλέμματά μας ἀτενίζουν τοὺς εὐρεῖς ὁρίζοντας τῆς ἑλληνικῆς ἀναδημιουργίας, ὡς φωναὶ ἐρεννύων φθάνουν εἰς τὰς ἀκοάς μας αἱ μεμψιμοιρίαι τῆς ὀλοφυρομένης ἐμπαθείας τοῦ κόμματος. Εἰς ὅλους τοὺς τόνους θρηνῳδοῦν καὶ ὑπόσχονται. Τί ὅμως ἀπέμεινεν ὡς ἐγγύησις ὑποσχέσεως εἰς ἀνθρώπους νοσηρῶς ἐπιμένοντας εἰς μεθόδους, συστήματα καὶ ἀντιλήψεις, ἡ εἰς τὰς ὁποίας προσήλωσις ὡδήγησε τὴν Ἑλλάδα εἰς τῆς ἀβύσσου τὸ χεῖλος;

Ὁ ἕνας χρόνος διαδέχεται τὸν ἄλλον. Ἡ ἀδιάκοπος ὅμως αὐτὴ διαδοχὴ δὲν εἶναι ἁπλῆ τῶν ἐτῶν ἀρίθμησις. Προβάλλει πρὸ παντὸς τὰ ἔτη, ποὺ περνοῦν, ὡς σταθμοὺς τῆς ζωῆς τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν ἀτόμων. Καὶ τὰ ὀρθώνει εἰς ὁρόσημα κατακτήσεων ἢ τὰ καταρρίπτει εἰς τύμβους προσδοκιῶν καὶ ἐπιδιώξεων.

Κατακτήσεων ὁρόσημον εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἔτος, ποὺ ἐπέρασε. Διότι εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀδυναμιῶν, τῶν σφαλμάτων, τῶν τάσεων καὶ τῶν συνηθειῶν ἑνὸς μακροῦ παρελθόντος, ἐξῆλθε νικήτρια. Κατώρθωσε νὰ καθορίσῃ σαφῶς ἐκεῖνο ποὺ τῆς χρειάζεται, διὰ νὰ ἐπιβιώσῃ τῶν δυσχερειῶν, ποὺ τὴν ἔπνιγον. Καὶ ἔκαμεν αἴτημα τῆς ψυχῆς τοῦ Λαοῦ της τὴν ἠθικήν, κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησίν της. Καὶ ἀνήγαγεν εἰς πανελλήνιον συνείδησιν τὴν ἀνάγκην μιᾶς καθολικῆς προσπαθείας.

Ἐχρειάσθησαν καὶ στερήσεις καὶ κόποι καὶ θυσίαι. Αὐτὰς οὐδεὶς τὰς ἠρνήθη. Διότι εἶχε γίνη κοινὴ ἡ πεποίθησις ὅτι εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐργασίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἀφιερώθη ἡ Κυβέρνησις, ἔπρεπεν ὅλοι νὰ προσφέρουν ὅ,τι ἠδύναντο.

Τῆς ψυχικῆς τῶν Ἑλλήνων προσφορᾶς ἡ προθυμία ἐνίσχυσε τῆς Κυβερνήσεως τὴν προσπάθειαν. Καὶ τῆς ἔδωκε τὰ μέσα τῆς ὁλοκληρώσεως ἑνὸς προγράμματος, τοῦ ὁποίου τώρα ἀρχίζει ἡ δαψιλὴς ἀπόδοσις. Αὐτῆς ἡ πραγματοποίησις ἀποτελεῖ τὸν καλλίτερον οἰωνὸν διὰ τὸ ἔτος, ποὺ ἀνέτειλε σήμερον.

Ἂς τὸ προσβλέψωμεν μὲ ἐμπιστοσύνην. Καὶ ἂς τὸ χαιρετίσωμεν μὲ ἀπέραντον αἰσιοδοξίαν. Διότι πρέπει κανεὶς νὰ εἶναι πάντοτε αἰσιόδοξος, ὅταν προσδοκᾷ τὴν εὐτυχίαν ὡς ἰδικήν του κατάκτησιν. Καὶ ὅλοι οἱ οἰωνοὶ μαρτυροῦν ὅτι τὸ **1954** εἶναι τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου δι' αὐτὴν τὴν κατάκτησιν. Ἔργον καὶ ἔπαθλον τῆς ψυχικῆς δυνάμεως καὶ τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Β.

ΕΤΕΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΝ ΤΑ ΝΕΑ ΚΕΡΜΑΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΤΩΝ 1000, 500 ΚΑΙ 100 ΔΡΑΧ.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀπὸ χθὲς ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὰ καινούργια κερματικὰ γραμμάτια β' ἐκδόσεως 1000, 500 καὶ 100 δρχ., μὲ τὰ ὁποῖα ἀντικαθίστανται τὰ κυκλοφοροῦντα ἐφθαρμένα τοιαῦτα. Ἡ ἀντικατάστασίς των ἐκρίθη ἀναγκαία, δοθέντος ὅτι τὰ κερματικὰ γραμμάτια τῶν 1000, 500 καὶ 100 δρχ. θὰ κυκλοφορήσουν ἐπ' ἀρκετὸν διάστημα, συγχρόνως μὲ τὰ μεταλλικὰ κέρματα.

Τὰ μεταλλικὰ κέρματα θὰ τεθοῦν εἰς κυκλοφορίαν τὴν ἰδίαν χρονολογίαν μὲ τὰ νέα χαρτονομίσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν ἀφαιρεθῆ τὰ 3 μηδενικά.

Ὡς πληροφορούμεθα, ἡ ἀναβολὴ τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν μεταλλικῶν κερμάτων, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ διενεργηθῇ σήμερον, διὰ τὴν 4ην Ἰανουαρίου, ἐγένετο διότι ἐζητήθη μικρὰ παράτασις τῆς προθεσμίας ὑπὸ διαφόρων οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ τὴν συμμετοχήν των εἰς τὸν διαγωνισμόν.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ —

ΑΣ ΓΙΝΗ ΤΡΟΦΟΣ

Ὅπως θὰ ξέρετε, ἡ γιορτὲς τῆς πρωτοχρονιᾶς, ξεκινᾶνε ἀπὸ τὴ Ρωμαϊκὴ ἐποχή. Ἀπὸ τὴν ἐποχή, ποὺ τὰ «κρόνια», ὅπως ἐκαλοῦντο τότε, ἔγιναν δεκτὰ καὶ στὴ Χριστιανωσύνη. Ἀπὸ τότε ἔχουμε τὶς γιορτὲς τῆς πρωτοχρονιᾶς, τὰ δῶρα, τὰ νομίσματα, ὅλα αὐτὰ ποὺ χρησιμεύουν γιὰ καλωσόρισμα τοῦ καινούργιου χρόνου. Ἐναλλάσσονται ἡ πρωτοχρονιὲς καὶ γίνονται αἰῶνες καὶ ὁ κόσμος βαδίζει καὶ ξεδιπλώνονται ἡ χαρὲς καὶ ἡ λῦπες μέσα στὸ ἀχανές. Καὶ αὐτὴ ἡ ἡμέρα, ποὺ στὸ διάστημα εἶναι κάτι μικρό, κάτι ἀσήμαντο, δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ καθορισθῇ, γιατὶ ποτὲ δὲν εἶναι τὸ ἴδιο. Ἄλλο ἦταν πέρυσι, ἄλλο ἐφέτος καὶ ἄλλο θὰ εἶναι τοῦ χρόνου. Καὶ γίνεται ἔτσι, γιατὶ κάθε φορὰ ἡ στιγμὴ αὐτὴ ἀνακατώνεται μὲ τὴν παγκόσμια μουσικὴ τοῦ χρόνου ποὺ πάντα ἀλλάζει. Πάνω στὴν ἄμμο τῆς ζωῆς, τὰ βαρειὰ πέλματα τῆς ἀνθρωπότητας, ἀφήνουν τὰ σημάδια τους στὸ βιαστικὸ περπάτημά τους. Ἀκοῦμε τὰ βήματα αὐτῶν ποὺ πέρασαν καὶ προσμένουμε μὲ τὸ φτερούγισμα τῆς σκέψεως ὅ,τι θἄρθῃ. Ὁ χρόνος εἶναι ἡ φθορά. Ἡ κλαγγή του, εἶναι κουδουνιστὴ πάνω σὲ ὅλους μας. Ἐγὼ τὸν παρομοιάζω σὰν μιὰ θάλασσα ποὺ τὰ κύματά της ἔρχονται καὶ φεύγουν καὶ σπᾶνε σὲ μιὰ ἀπέραντη ἀκρογιαλιά. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ γίνεται μιὰ ἔφοδος ἀπὸ ἀναμνήσεις. Χαιρόμαστε καὶ λυπόμαστε κάτω ἀπὸ τὸ μεγαλεῖο ποὺ κρύβει ὁ χρόνος. Τὸ παρελθὸν ἔχει κάποια γλύκα καὶ τὸ μέλλον κρύβει χαρούμενες ὀπτασίες. Ὁ χρόνος δὲν μᾶς ἀφίνει ἥσυχους ποτέ. Δὲν τελειώνει τὶς ἐνοχλήσεις του. Μᾶς δένει κοντά του, εἴτε μὲ τὸ παρελθὸν εἴτε μὲ τὸ μέλλον. Τὸ παρελθὸν ἔχει τὴ μορφὴ τῆς θεότητας ποὺ ζητάει τὴν ἱκεσία ἀπὸ πιστοὺς καὶ ἀπίστους. Ἀλλὰ σ' ὅλα, ὑπάρχει ὁ χρόνος, ποὺ εἶναι ἡ γενικὴ αἰτία τῆς ζωῆς μας. Τὸν κλείνουμε μέσα μας, λειψό, μπερδεμένο καὶ κακομοιριασμένο.

Μόνον ἡ ἀλήθεια τῆς ἀγάπης εἶναι ἡ ὑψηλὴ ὀμορφιά, ποὺ ἑνώνει τοὺς ἀνθρώπους χωρὶς διάκρισι. Καὶ μόνον αὐτή, κυριαρχεῖ καὶ φωτίζει τοὺς τυφλούς, γιὰ νὰ τοὺς κάνῃ νὰ καταλάβουν ὅτι ὅλοι εἴμαστε ἀδέρφια. Ἡ χριστιανωσύνη εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς ἀγάπης. Μιλάει στὶς καρδιὲς σὰν ἕνας θησαυρός. Ἡ ὥρα ὅμως περνάει. Ὁ ἑτοιμοθάνατος χρόνος εἶναι ἤρεμος καὶ σιωπηλός. Ἐπάνω στὴν λευκὴ ἐπιφάνεια τοῦ ρολογιοῦ μετριοῦνται τὰ λεπτὰ τῆς ζωῆς του.

Δώδεκα δυνατὰ χτυπήματα τοῦ ρολογιοῦ, ξεχωριστὰ τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο, μὲ μιὰ τρομερὴ ἰσόχρονη τάξι, ρυθμίζουν τὴ ζωή μας γιὰ 365 ἡμέρες. Κάθε ἦχος χτυπάει καὶ φεύγει καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ξαναμετρήσῃς. Καὶ ὅσο ἂν θέλῃ ἡ ἀνθρώπινη προσπάθεια νὰ τὸν ὁρίσῃ, δὲν μπορεῖ. Ὅπως δὲν μπορεῖ καὶ νὰ τὸν σταματήσῃ. Δώδεκα ἦχοι ἁπλώνουν τὸ μυστήριό τους μὲ τὸ βάρος τοῦ μετρημένου διαστήματος. Τὰ λεπτὰ φεύγουνε τὸ ἕνα ξωπίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἄλλος εἶναι λυπημένος κι' ἄλλος ἐλπίζει. Μέσα στὴ φύσι καὶ στὸν ἄνθρωπο, κυριαρχεῖ ὁ αἰθέριος ἦχος ποὺ ρυθμίζει τὴν πρωτοχρονιά. Οἱ δώδεκα αὐτοὶ χτύποι συνοδεύονται ἀπὸ χιλιάδες φωνὲς τῆς καρδιᾶς, ποὺ ἀνηφορίζουνε γλυκὰ καὶ ἀπέραντα χωρὶς σύνορα.

Ἀρχιμηνιὰ κι' ἀρχιχρονιά! Εἶναι ἡ ἀνθρώπινες ψαλμωδίες ποὺ ξεκινᾶνε κι' αὐτές, ἀπὸ τὰ 12 χτυπήματα τοῦ ρολογιοῦ. Ἀνακατεύονται μὲ τὸ χτύπο ποὺ ἔρχεται ψυχρὸς καὶ ἀναίσθητος, χωρὶς καμμιὰ ὑπόσχεσι. Καὶ ὅσο ὑψηλή, ὅσο μεγάλη καὶ ἂν εἶναι ἡ ὥρα αὐτή, ἔχει ὅμως καὶ τὴ σκληράδα της. Οἱ δώδεκα αὐτοὶ χτύποι, ἔρχονται σὰν ἠχηρὸ ἄγγελμα, πὼς ἕνας ἀκόμα χρόνος ἐπέρασε ἀπὸ πάνω μας, χωρὶς νὰ ταραχτῇ ἡ αἰωνία κίνησίς του. Μὲ φλογισμένα τὰ χείλη σὰν τὰ μωρά, περιμένουμε ν' ἁρπάξουμε τὶς θηλὲς τοῦ καινούριου χρόνου καὶ νὰ τὸν κάμουμε τροφὸ στὶς ἐλπίδες καὶ τὰ ὄνειρά μας. Ἂς εὐχηθοῦμε τὸ 1954 νὰ εἶναι ἡ τροφὸς τῶν πόθων ὅλου τοῦ κόσμου.

ΕΥΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΙΣΟΔΩ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

"ΑΣ ΚΑΤΑΣΤΩΜΕΝ ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ"

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ἀπηύθυνεν ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ κάτωθι διάγγελμα:

«Ἀπευθύνω ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει τὰς πλέον θερμὰς εὐχάς Μου εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν ἡ σκέψις Μου εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἐστραμμένη πρὸς τὸν λαόν μου. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀποτελοῦμεν μίαν μεγάλην οἰκογένειαν καὶ ἡ πρόοδος καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ καθενός μας εἶναι ἐξηρτημένη καὶ συνδεδεμένη ἀρρήκτως μὲ τὴν πρόοδον καὶ εὐτυχίαν ὅλων.

»Ἡ καρδία Μου καὶ ἡ σκέψις Μου εὑρίσκεται σήμερον πλησίον τοῦ λαοῦ Μου καὶ κυρίως ὅσων ὑπηρετοῦν, ὅσων ἐργάζονται, ὅσων ὑποφέρουν. Εὑρίσκομαι νοερῶς μαζὶ μὲ τοὺς γενναίους ἀκρίτας μας, οἱ ὁποῖοι, ἀπομονωμένοι εἰς τὰ χιονισμένα φυλάκια τῶν συνόρων μας, ἵστανται νυχθημερὸν ἄγρυπνοι φρουροὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς τιμῆς τῆς Πατρίδος.

»Εὑρίσκομαι μαζὶ μὲ τοὺς ναυτικούς μας, οἱ ὁποῖοι πολυτίμους ὑπηρεσίας προσφέρουν εἰς τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν, ταξιδεύοντες ἀνὰ τὰς θαλάσσας πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ σκληροῦ των ἐπαγγέλματος καὶ ἔχοντες σήμερον καὶ αὐτοὶ τὰς σκέψεις των νοσταλγικῶς ἐστραμμένας πρὸς ἡμᾶς, πρὸς τὰς οἰκογενείας των, πρὸς τὴν Πατρίδα των.

»Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σκέψις μου εὑρίσκονται σήμερον πλησίον τῶν ἀδελφῶν μας τῶν σεισμοπλήκτων νήσων μας, οἱ ὁποῖοι εἰσέρχονται εἰς τὸ Νέον Ἔτος ὑπὸ τόσον διαφορετικὰς ἀπὸ πέρυσι συνθήκας καὶ τῶν ὁποίων τὴν τραγικὴν μοιραίαν περιπέτειαν οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις εἶναι δυνατὸν ν' ἀπαλείψῃ πλήρως.

»Εὑρίσκομαι σήμερον μαζὶ μὲ κάθε πτωχὸν ἐργαζόμενον οἰκογενειάρχην, μὲ κάθε χήραν, μὲ κάθε ὀρφανόν, μὲ κάθε ἀνάπηρον. Ἡ σκέψις Μου σήμερον εὑρίσκεται ἀκόμη καὶ εἰς τὰς φυλακάς. Καὶ ἐκεῖ εὑρίσκονται σήμερον ἀδελφοί μας Ἕλληνες, διὰ τὴν κατάστασιν τῶν ὁποίων ἴσως πταίομεν καὶ ἡμεῖς ὀλίγον καὶ διὰ τοὺς ὁποίους ὑπάρχει ἡ δυνατότης νὰ καταστοῦν καὶ πάλιν ὠφέλιμοι πολῖται.

»Τὰ σχέδιά μας διὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος στρέφονται πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ Μου. Ἡ Ἑλλὰς κατέχει σήμερον ἠθικῶς ἐξαιρετικὴν θέσιν εἰς τὸν κόσμον, ἐσωτερικῶς δὲ εἶναι συγκεντρωμένη εἰς μίαν ζωηρὰν προσπάθειαν βελτιώσεως καὶ προόδου.

»Εὔχομαι κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος ὅλοι οἱ Ἕλληνες νὰ ἐργασθῶμεν ἔτι περισσότερον διὰ τὸ καλὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὴν πρόοδον τῆς Πατρίδος μας. Εὔχομαι νὰ συμβάλωμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν διεθνῆ εἰρήνην, ὅπως τὸ ἐπράξαμεν μὲ τὸ παράδειγμά μας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἡ προσοχή μας ὅμως δέον κυρίως ν' ἀφιερωθῇ εἰς τὸ πῶς νὰ καταστήσωμεν τὴν Ἑλλάδα καλλιτέραν καὶ πλέον εὐτυχῆ.

»Ἂς δώσωμεν ὅλοι τὸ ὀρθὸν πνεῦμα εἰς τὴν σημερινήν μας προσπάθειαν διὰ τὴν πρόοδον τῆς Πατρίδος. Ὁ καθεὶς μας ἂς φροντίσῃ νὰ βελτιώσῃ τὴν ἐργασίαν του, νὰ ἐφαρμόσῃ καλλιτέρας μεθόδους, νὰ ἐπιτύχῃ περισσοτέραν ἀπόδοσιν εἰς ὅ,τι ἐπιχειρεῖ. Οἱανδήποτε ἀπόφασιν καὶ ἂν λαμβάνωμεν, ἂς τὸ πράττωμεν ἱστάμενοι εἰς τὸ εὐρὺ καὶ εὐγενὲς πλαίσιον τῆς Ἑλλάδος καὶ ὄχι εἰς τὸ στενὸν πλαίσιον τοῦ ἑαυτοῦ μας. Ἂς ἀποφασίσωμεν ὅλοι μαζὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸ 1954 θὰ κάμῃ ἕνα μεγάλο βῆμα εἰς τὸν δρόμον τῆς προόδου. Ἂς ἀποφασίσῃ ὁ καθένας μας χωριστὰ ὅτι θὰ ἐργασθῇ ὁ ἴδιος διὰ τὴν πρόοδον αὐτὴν τῆς χώρας. Ὦ, καλοὶ Ἕλληνες ὀφείλομεν νὰ ὑποσχεθῶμεν εἰς τοὺς ἑαυτούς μας ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ 1954 θὰ ἔχωμεν τοὺς δυστυχοῦντας τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας καὶ τοὺς ἀδικημένους ὑπὸ τῆς τύχης πλέον εὐτυχεῖς καὶ αἰσιοδόξους. Ἂς γεμίσωμεν τὴν καρδίαν μας μὲ ἀγάπην. Ἂς γεμίσωμεν τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς οἰκογενείας μας, τῆς ἐργασίας μας, τῆς κοινωνίας μας, μὲ ἀγάπην.

»Ἂς προχωρήσωμεν εἰς τὸ Νέον Ἔτος μὲ πίστιν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἂς καταστῶμεν οἱ πρωτοπόροι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν ἐθνῶν μὲ τὸ ἄγγελμα τῆς ἑνότητος, ἡ ὁποία ἐκπηγάζει ἀπὸ τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην, ἀπὸ τὴν λογικὴν καὶ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς.

»Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῶμεν ὅτι διὰ νὰ εἶναι σεβαστὸν τὸ παράδειγμά μας μέσα εἰς ἕνα κόσμον ταλαιπωρούμενον εἰσέτι ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα, δέον ἡ Πατρίς μας νὰ εἶναι ἰσχυρά, νὰ μὴ εἴμεθα μόνον φιλοσοφημένοι καὶ προοδευτικοὶ εἰς τὴν ἠθικήν, νὰ μὴ παρουσιάζωμεν μόνον τάξιν καὶ καθημερινὴν πρόοδον.

»Ὀφείλομεν συγχρόνως νὰ διατηρῶμεν τὴν Πατρίδα μας ἰσχυρὰν μὲ τὴν βεβαιότητα καὶ τὴν πίστιν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν εἶναι ἄγγελος πολέμου ἀλλὰ ὄργανον εἰρήνης.

«Εὔχομαι εἰς ὅλους ἀγάπην, εὐτυχίαν καὶ πρόοδον.

ΠΡΟΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΟ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΔΙΑ ΤΕΛΙΚΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Κατὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 11ην π. μ. τῆς χθές, νέαν συνάντησιν τῶν ἐνταῦθα πρεσβευτῶν Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας κ. κ. Ραφαὴλ καὶ Ντεντέλκωφ, ἐπετεύχθη, ὡς λέγεται, σχετικὴ πρόοδος εἰς τὰς διεξαγομένας διαπραγματεύσεις, πρὸς ἀποκατάστασιν ὁμαλῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Παρὰ τὴν ἄρνησιν τῶν πρεσβευτῶν νὰ προβοῦν εἰς οἱαδήποτε ἀνακοίνωσιν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς συνομιλίας των, ἐξ ἐγκύρου πηγῆς πληροφορούμεθα, ὅτι αὕτη περιεστράφη εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ τρόπου ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Βουλγαρίας ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, βάσει τῆς συνθήκης εἰρήνης τοῦ 1947, ἡ ὁποία, μεταξὺ ἄλλων, προβλέπει τὴν καταβολὴν ἐντὸς 8ετίας ἐπανορθώσεων εἰς εἶδος συνολικῆς ἀξίας 45 ἑκατ. δολλαρίων.

Νέα συνάντησις τῶν δύο πρεσβευτῶν, προβλέπεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου.

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ Ἕλλην πρέσβυς εἰς Παρισίους κ. Ραφαὴλ ἀπέστειλε τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐξωτερικῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὅτι αἱ διεξαγόμεναι συνομιλίαι μὲ τὸν Βούλγαρον συνάδελφόν του εὑρίσκονται εἰς τὴν τελευταίαν φάσιν.

Ἐκ μέρους κυβερνητικῆς πηγῆς ἐξεφράζετο αἰσιοδοξία διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων.

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ κ. ΒΑΣ. ΡΟΥΦΟΥ

—Πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συμπολίτας μου

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Νέου Ἔτους, ἀπευθύνω πρὸς ἅπαντας τοὺς συμπολίτας τῆς ἀγαπητῆς πόλεώς μας τὰς εἰλικρινεστέρας καὶ θερμοτέρας εὐχάς μου διὰ τὴν ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν των.

Ἐλπίζω, ἐντὸς τοῦ εἰσερχομένου ἔτους, νὰ μοὶ δοθῇ ἡ εὐκαιρία τῆς πραγματοποιήσεως ὡρισμένων σκέψεών μου ἐπὶ τῶν μεγάλων ζητημάτων τῆς πόλεως, συνδεομένων μὲ τὴν ὑγείαν καὶ εὐημερίαν αὐτῆς, διὰ τὴν ὁποίαν διακαῆ ἔχω τὴν ἐπιθυμίαν ἀνυψώσεως εἰς τὴν πρέπουσαν θέσιν.

Γνωρίζω τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως καὶ ἐκτιμῶ τὰς ἀξιώσεις τῶν συμπολιτῶν, πλὴν ἡ μὴ ἐξ ὁλοκλήρου ἱκανοποίησις τούτων ὀφείλεται εἰς τὴν ἔλλειψιν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων, αἵτινες θέλω νὰ ἐλπίζω ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ θεραπευθῶσι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Καὶ πάλιν Σᾶς εὔχομαι Χρόνια πολλὰ καὶ Εὐτυχισμένα.

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟΝ κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἀπένειμε χθὲς τὴν 6ην μ. μ. εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἰδιοχείρως εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Συντονισμοῦ κ. Μαρκεζίνην τὸ παράσημον τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ Φοίνικος.

Ο ΤΕΜΠΛΕΡ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΡΗΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ μέχρι τοῦδε ὕπατος ἁρμοστὴς εἰς τὴν Μαλαισίαν στρατηγὸς Τέμπλερ διωρίσθη ἀρχηγὸς τῶν ἐν Ρηνανίᾳ ἀγγλικῶν δυνάμεων καὶ ἀρχηγὸς τοῦ β' στρατιωτικοῦ συγκροτήματος τοῦ ΝΑΤΟ.

Θὰ μετανοήσουν ποὺ μετενόησαν

ΤΟΚΙΟ. Εἰς Πὰν Μοὺ Τζὸν 40 Κινέζοι αἰχμάλωτοι, οἱ ὁποῖοι ἐπέμειναν κατὰ τὰς συνεντεύξεις των μὲ τοὺς κομμουνιστὰς ἀντιπροσώπους νὰ μὴ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Κομμουνιστικὴν Κίναν, ἤλλαξαν χθές, ἀπροόπτως, γνώμην.

Ἕνας σύντομος ἀπολογισμός

ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1953

Πραγματικότης καὶ προοπτική

Τὸ λῆξαν ἔτος 1953 φέρει εἰς τὸ ἐνεργητικόν του τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐλευθερίας εἰς τὸ σταφιδεξαγωγικὸν ἐμπόριον. Ἔπειτα ἀπὸ οὐσιαστικὴν κατάργησιν, χρονολογουμένην ἀπὸ τοῦ ἔτους 1939 καὶ ὑπαγορευθεῖσαν ἀπὸ τὴν λῆψιν ἀναλόγων μέτρων ὑπὸ τῶν διαφόρων κρατῶν, τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς σταφίδος ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἤτοι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σταφιδικοῦ ἔτους 1953)54 ἀνέλαβε καὶ πάλιν ὑπευθύνως τὸ ἔργον τῆς ἐξαγωγῆς καὶ ἐν γένει τῆς διεισδύσεως τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος εἰς ὅλας τὰς ἀγορὰς καταναλώσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου τῆς σταφίδος εἶναι ἔργον τοῦ τέως ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ νῦν βοηθοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ κ. Καψάλη χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ ὁποίου ὑπερνικήθησαν αἱ παντοειδεῖς ἀντιδράσεις διαφόρων ἀνευθύνων παραγόντων, εἰς τοὺς ὁποίους συνέφερε ἡ διατήρησις τοῦ παλαιοῦ συστήματος. Αἱ ἀντιδράσεις αὗται τῶν διαφόρων παραγόντων δὲν ἄφηναν καὶ τὰς κυβερνήσεις τοῦ Κέντρου νὰ ἐφαρμόσουν τὴν ἐνδεδειγμένην σταφιδικὴν πολιτικήν, συνισταμένην εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ὁμοφώνως συνεφώνησε τὸ σύνολον τῶν σταφιδεμπόρων καὶ σταφιδεξαγωγέων, συνελθόντων εἰς κοινὴν σύσκεψιν ἐν τῷ Ἐμπορικῷ καὶ Βιομηχανικῷ Ἐπιμελητηρίῳ Πατρῶν κατὰ Μάϊον τοῦ 1952.

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀποχὴ ἐπὶ μίαν 14)ετίαν ἀπὸ τὰ κύρια αὐτοῦ καθήκοντα ἐπέφερε πλήρη ἐξάρθρωσιν εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ σταφιδεξαγωγικοῦ ἐμπορίου. Τὰ σταφιδικὰ γραφεῖα διελύθησαν καὶ οἱ περισσότεροι τῶν σταφιδικῶν παραγόντων ἐγκατέλειψαν τὰ ἐπαρχιακὰ σταφιδοφόρα κέντρα καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, τραπέντες πρὸς ἄλλα ἐπαγγέλματα. Ἐπίσης οἱ ὑπάλληλοι τῶν σταφιδικῶν γραφείων μὲ πολυετῆ πεῖραν περὶ τὰ σταφιδικὰ καὶ ἐμπορικὴν δρᾶσιν ἀξιόλογον διεσκορπίσθησαν ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς χώρας καὶ γενικῶς ἤλλαξεν ἡ ἐπαγγελματικὴ μορφὴ τῶν παλαιῶν σταφιδικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὅταν δὲ ἡ Κυβέρνησις τοῦ στρατάρχου Παπάγου, ἐφαρμόζουσα τὴν πολιτικὴν τῆς πλήρους ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν, ἐξήγγειλε καὶ τὴν ἀπόφασίν της περὶ ἀποδόσεως τῆς ἐλευθερίας εἰς τὸ σταφιδεμπόριον, τὸ τελευταῖον εὑρέθη τελείως ἀπροπαράσκευον καὶ οἰκονομικῶς ἐξησθενημένον μὲ ἐλλιπὲς εἰδικευμένον προσωπικὸν καὶ γενικῶς μὲ μειωμένον μηχανικὸν ἐξοπλισμόν. Παρὰ τὰ μειωμένα οἰκονομικὰ μέσα καὶ τὰς παντοειδεῖς ἐλλείψεις, τὸ σταφιδεμπόριον χάρις εἰς τὸ ἀκολουθούμενον σύστημα, τὴν δραστηριότητά του καὶ τὰς ὑπερανθρώπους προσπαθείας του, ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας ὅλων. Τὴν σημειωθεῖσαν ζήτησιν ἐκ μέρους τῶν ἐξωτερικῶν ἀγορῶν ἀντιμετώπισεν ἀποτελεσματικῶς κατὰ τρόπον μάλιστα ποὺ ἱκανοποίησε τὴν ξένην κατανάλωσιν. Ἐπεδόθη ἀμέσως εἰς τὸν ἐξευγενισμὸν τῆς ποιότητος, δημιουργήσαν τὰς διαφόρους κατηγορίας ποιοτήτων (Πατρῶν, Βοστίτσης, Κόρφου, Ἀμαλιάδος, Κάμπου κλπ.) ὡς ἐγίνετο κατὰ τὸ παρελθόν, βάσει τῶν ὁποίων εἴχαμε τὰς προσφορὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὸ ἔργον τοῦ ἐξευγενισμοῦ τῶν ποιοτήτων ἦτο ἐφέτος δυσχερὲς διότι μέγα μέρος τῆς ἐσοδείας λόγῳ τῶν

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἐνῷ φεύγει ὁ παλιὸς χρόνος

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΑΤΡΑ ΤΟΥ 1953

(ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ—ΘΕΑΤΡΟ—ΜΟΥΣΙΚΗ—ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ)

Σχόλια καὶ κρίσεις τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Α'

Ἂν ἡ γεωγραφικὴ ἔκταση καὶ ἡ οἰκονομικὴ εὐημερία ἀποτελοῦν δυὸ βασικοὺς παράγοντες γιὰ τὴν πνευματικὴ προκοπὴ ἑνὸς τόπου, ἄλλο τόσο καὶ ἡ ὕπαρξη ὑπεύθυνης ἡγεσίας στέκεται κάθε τόσο ἀνάμεσα στὰ ἄτομα σὰν ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ὁδοιπορία τους πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ γενικώτερα τὸν πολιτισμό. Μὲ τοῦτο τὸ συλλογισμό, ποὺ ξεπήδησε σὰν ἀφορισμὸς προσωπικῆς ἐμπειρίας καὶ μελέτης, θέλησα ν' ἀρχίσω τὸ πρωτοχρονιάτικο σημείωμά μου, ποὺ δὲν ἀποβλέπει σὲ τίποτ' ἄλλο, παρὰ στὸ σύντομο πνευματικὸ ἀπολογισμὸ τοῦ τόπου μας μέσα στὸ χρόνο ποὺ ἔγινε πιὰ παρελθόν. Κι' ὅταν λέω ἡγεσία, ἐννοῶ τὴν πνευματική, τοὺς ἀνθρώπους δηλαδὴ ἐκείνους, ποὺ θὰ ταχθοῦν σὲ μιὰ πρωτοπορειακὴ θέση γιὰ νὰ ὁδηγήσουν τοὺς ἄλλους μὲ εὐθύνη καὶ ἀποφασιστικότητα.

Γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ἡ χαραυγὴ ταύτης τῆς μέρας φορτώνει τοὺς ὤμους μας μὲ τὸ βάρος ἑνὸς καινούργιου χρόνου. Εἶνε μιὰ ὥρα γαλήνης καὶ περισυλλογῆς, ποὺ ὅλοι μας ἔχουμε νὰ ἐκπληρώσουμε ἕνα βαρὺ χρέος: Νὰ ὑπογράψουμε τὴν τελευταία σελίδα τοῦ χρόνου ποὺ ἔφυγε μὲ τὴ σφραγίδα τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ νὰ συνθέσουμε τὸν ἐπίλογο τῶν διαπιστώσεων καὶ τῶν προβλέψεων. Τὸν ἐπίλογο τοῦ ἔργου τοῦ δικοῦ μας, τῆς ὁμάδας, μιᾶς ὁλόκληρης κοινωνίας. Ἔτσι καὶ τοῦτο τὸ σημείωμα εἶνε ἀφιερωμένο στὸν ἀπολογισμὸ τῆς πνευματικῆς Πάτρας μέσα στὸ 1953 καὶ θὰ χρησιμεύσῃ σὰν ἀφετηρία καινούργιων ἐπιδιώξεων καὶ ὀνείρων.

Ἔλλειψη πνευματικῆς ἡγεσίας εἶνε ἡ χαρακτηριστικώτερη διαπίστωση γιὰ τὸ 1953. Φαινόμενο παρακμῆς ποὺ μαστίζει ἀπὸ χρόνια τώρα τὶς περισσότερες Ἑλληνικὲς ἐπαρχίες καὶ μαζὶ μ' αὐτὲς καὶ τὴν πόλη μας. Μπροστά της συντρίβονται ὅλες οἱ ἄξιες προσπάθειες τῶν πνευματικῶν μας σωματείων, ποὺ ἀπομονωμένα ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα παραδέρνουν δίχως πόρους, κατεύθυνσι, δίχως κἂν τὴν ἠθικὴ συμπαράσταση τῶν ἄλλων. Στὴν ἔλλειψη ταύτης τῆς πολυπόθητης ἡγεσίας ὀφείλεται ἀκόμα καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι μέσα σὲ μιὰ τόσο μεγάλη πολιτεία σὰν τὴ δική μας δὲν ἐκδίδεται σήμερα οὔτε ἕνα φιλολογικὸ περιοδικό. Οἱ προσπάθειες, ποὺ ἔγιναν στὰ παλιὰ χρόνια μὲ τὰ «Ἀχαϊκὰ» τοῦ κ. Κώστα Τριανταφύλλου καὶ μεταπολεμικὰ μὲ τὸ «Νέο Ἄνθρωπο» τοῦ κ. Τάκη Καμπανᾶ καὶ τὸ «Συμπόσιο» τῆς Βρεταννικῆς Ἀκαδημίας, ἀκολούθησαν κι' αὐτὲς τὸ μοιραῖο δρόμο τοῦ ναυαγίου.

Στὸν τομέα τοῦ περιοδικοῦ, μονάχα ὁ μαθητόκοσμος ἔδωσε τὸ παρὸν στὸ χρόνο ποὺ μᾶς ἔφυγε. Οἱ μαθήτριες τοῦ Α' γυμνασίου θηλέων μὲ τὴ «Μαθητικὴ Φλόγα» καὶ οἱ μαθητὲς τῶν Β' καὶ Γ' γυμνασίων ἀρρένων μὲ τὸν «Μαθητικὸ Κόσμο» καὶ τὰ «Σχολικὰ Νιάτα». Ἡ «Μαθητικὴ Φλόγα» ἐξακολουθεῖ εὐτυχῶς νὰ ἐκδίδεται ἀκόμα κι' εἶνε μιὰ προσπάθεια, ποὺ ἔχουν ὅλοι ὑποχρέωση νὰ ἐνισχύσουν.

Καὶ οἱ λογοτέχνες μας; Φτωχὸς ἀλήθεια ὁ ἀπολογισμὸς τῆς δουλειᾶς τους τὸ 1953. Τὸ μοναδικὸ βιβλίο, ποὺ κυκλοφόρησε στὴν Πάτρα, ἦταν ἡ δεύτερη ἔκδοση τῶν «Ρουμπαγιὰτ» τοῦ Ὀμὰρ Καγιὰμ σὲ μετάφραση τοῦ ποιητῆ καὶ διανοούμενου κ. Π. Χ. Χρονόπουλου, τὸν Ἀπρίλιο ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸ οἶκο «Χ. καὶ Ἰω. Καγιάφα». Τὰ «Ρουμπαγιὰτ» εἶχαν ἐκδοθῆ γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸν κ. Χρονόπουλο τὸ Νοέμβριο τοῦ 1951 καὶ συγκέντρωσαν καὶ τὶς δυὸ φορὲς ἀρκετὰ εὐνοϊκὰ σχόλια ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνη κριτική. Καὶ τρία ἄλλα ἐνδιαφέροντα βιβλία κυκλοφόρησαν μέσα στὸ 1953 ἀπὸ Πατρινοὺς λογοτέχνες, ποὺ ἀπὸ χρόνια ὅμως τώρα διαμένουν στὴν Ἀθήνα. Πρόκειται γιὰ τὴ συλλογὴ διηγημάτων «Ταξίδι χωρὶς πολικὸ» τοῦ κ. Τάσου Κόρφη (Τάσου Ρομποτῆ), γιὰ τὸ μυθιστόρημα «Δανάη Βραΐλα» τῆς κ. Δέσποινας Πατρινοῦ καὶ γιὰ τὸ καινούργιο μυθιστόρημα «Ἐπιστροφή» τῆς καθιερωμένης πιὰ στοὺς λογοτεχνικοὺς κύκλους τῆς πρωτεύουσας πεζογράφου κ. Γαλάτειας Σαραντῆ.

Μὰ καιρὸς εἶνε νὰ δώσουμε σὲ γενικὲς γραμμὲς καὶ τὸν ἀπολογισμὸ τῆς δράσεως τῶν Πατρινῶν πνευματικῶν σωματείων. Μὰ γιὰ τὸ λόγο

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)